

[Bollmann]

I debatten har været nævnt f.eks. restaurationsområdet, havnene samt fiskeindustrien, men jeg tror også, at byggeriet, som jeg mener at kende lidt til, vil få ret store problemer med den nye afgift. Jeg er helt sikker på, at Håndværksrådet er enig med mig i det synspunkt, men det hører vi jo nok under udvalgsbehandlingen.

Der er en lang række andre spørgsmål, men jeg kan se på lyset, at det begynder at knibe med at nå dem, så det må jeg vende tilbage til i anden omgang. Men i hvert fald én ting vil jeg gerne sige til ministeren nu: Vi finder det besynderligt, at arbejdsgiverne i en række tilfælde kommer til at betale mere end det, den ledige ville have kunnet få efter de gældende regler. Det synes jeg også er et forhold, man bør se nærmere på under udvalgsbehandlingen, og som i hvert fald vi gerne vil have belyst nærmere.

Jeg har også et spørgsmål til ministeren i forbindelse med jobskift. Jeg vil gerne vide, om det er korrekt, at en arbejdsgiver skal betale godtgørelse i tilfælde, hvor der med kortere eller længere almindeligt varsel er sket en opsigelse, men hvor den pågældende medarbejder går direkte over i et andet job. Hvis det er forkert, vil jeg være glad for, at ministeren afkræfter det. Det lyder ikke særlig forstandigt.

Kofod-Svendsen (KRF):

Undertitlen på lovforslaget er jo: Forstærket indsats mod langvarig ledighed. Vi er fra Kristeligt Folkepartis side overordentlig tilfreds med den forstærkede indsats, der her satses på. Bemærkningerne til forslaget indeholder jo noget af forhistorien til dette lovforslag. Jeg skal ikke stå og gentage alt, hvad der siges i bemærkningerne, men blot nævne, at det er en opfølgning af det, vi allerede i 1985 satsede på, nemlig at man kunne bruge arbejdsløshedsunderstøttelse til en kompetencegivende uddannelse. Det er hele den tankegang, at den passive understøttelse blev omsat til aktiv indsats, der videreudvikles her. Det er vi overordentlig tilfredse med, for det er en rigtig løsning. Det er også det, man bl.a. har satset på i Sverige, som flere har henvist til under debatten. Den tankegang kan vi fuldt ud tilslutte os.

Det gælder også dette, at man, når man får en øget rettighed, en øget mulighed, også har en øget forpligtelse til at yde en indsats. Hvis man

ikke kan få et arbejde lige i sit eget område, kan der være et beslægtet område, man så må påtage sig at løse en opgave i. Den tankegang mener vi også er vældig rigtig. Jeg kunne også gå ind i mange af detaljerne, men det ville blive gentagelser, for de rosede udsagn, der har lydt, er jeg enig i. Jeg er f.eks. glad for, at også bistanndsmodtagere er nævnt, det, at man lægger vægt på den individuelle rådgivning, og at der er adgang til uddannelse på et tidligere tidspunkt osv. Alt sammen helt flot – helt, som det skal være.

Jeg vil ligesom CD's ordfører gå lidt ind på spørgsmålet om finansieringen og her drage en parallel. Vi lavede en omlægning af arbejdsmarkedsbidragene for nogle måneder siden, og det var en vældig positiv foranstaltning, men vi har jo måttet erkende, at vi kunne have gjort det bedre den gang. Derfor, forstår jeg, kommer der nu fra regeringens side et udspil til en forbedring på det område, som vi har efterlyst længe fra Kristeligt Folkepartis side. Med dette i tankerne mener jeg, det vil være beklageligt, hvis vi med hensyn til finansieringen kommer til at lave nogle fejl, som vi må rette senere. I den forbindelse skal jeg trække et par ting frem.

Det er faktisk sådan, at en virksomhed skal betale dagpenge, selv om der reelt ikke er tale om ledighed. En medarbejder, der siges op, finder ofte omgående et nyt job. For en vis periode kan man altså samme dag både få en dagpengegodtgørelse og løn. Man får altså dobbelt betaling. Det bliver en ekstra belastning for virksomhederne, en ny belastning.

I øvrigt er der nogle områder, som man ikke uden videre kan adfærdsregulere, f.eks. bygge- og anlægsvirksomhed, fiskeindustri, virksomheder i havnene, som er afhængige af henholdsvis tilførsler af fisk og skibenes ankomst osv. Hvis vi trækker nogle lige linjer for dem og siger, at de skal adfærdsregulere sig, så rammer vi på en uheldig måde. Kristeligt Folkeparti vil altså under udvalgsarbejdet arbejde på en ændring, så vi tager hensyn til disse konkrete områder. Der er to ting i lovforslaget, jeg vil nævne til allersidst, nemlig § 5, stk. 10, hvor det hedder, at arbejdsgiverens forpligtelse til at udbetale en dagpengegodtgørelse i 1989 højst kan indtræde 6 gange og i 1990 højst kan indtræde 10 gange. Jeg mener, man skulle lægge et loft, så det f.eks. altid var 6 gange, eller at der kunne være en dispensationsmulighed for de områ-